

کتیبی پیئجه م : چوار بنه ماکه
الکتاب الخامس: «القواعد الأربع»

للإمام المجدّد: محمّد بن عبد الوهّاب التّمیمیّ رحمته الله

وَبِهِ نَسْتَعِينُ

المقدمة پیش‌ه‌کی

أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ: أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَكًا
أَيْنَمَا كُنْتَ.

داوا له خوای به‌خشنده و خاوه‌نی عهرشی مه‌زن ده‌که‌م که‌خوی ئاگاداریت
بکات له‌دونیا و دواروژدا، وه‌بتکاته که‌سیکی پیروژ له‌ههر کوییه‌ک بیت.

وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ؛ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ
الثَّلَاثَ عُنْوَانُ السَّعَادَةِ.

وه‌بتگی‌پ‌ری له‌و که‌سانه‌ی ئه‌گهر پییان بدریت سوپاسگوزار ده‌بن، وه‌
ئه‌گهر تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک هات ئارام ده‌گری، وه‌ئه‌گهر تاوانیکی کرد
داوای لی‌خوشبوون ده‌کات، جائه‌و سی‌شته‌ناونیشانی به‌خته‌وه‌رین.

اعْلَمْ - أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِبَاطِنِهِ -: أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ -مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ-: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ؛ وَبِذَلِكَ أَمَرَ اللَّهُ جَمِيعَ النَّاسِ؛ وَخَلَقَهُمْ لَهَا.

بزانه -خوای گه‌وره رینمویت بکات بَو گوی‌پ‌رایه‌لی خوی - : حه‌نیفیه‌ت
میلله‌ته‌که‌ی ئیبراهیمه‌: بریتیه‌له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌به‌تاک و ته‌نها‌په‌رستیت
و ئیخلاصی دینه‌که‌بَو ئه‌و بیت، ههر‌به‌وه‌ش خوای گه‌وره‌فه‌رمانی کردووه‌ته
هه‌موو خه‌لکی، وه‌ههر له‌و پیناوه‌شدا دروستی کردوون.

كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶].

ههروه کو خوی گهوره دهفهرمویت : (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶) الذاریات) واته : و من هه ربویه جنوکه و ئادهمیم دروستکردوو بهمپهستن و بمناسن)

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ: فَاعْلَمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تُسَمَّى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ؛
كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تُسَمَّى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ.

جا ئه گهر زانیت خوی گهوره تۆی دروست کردوو بۆ په رستنی ئه و ،
ئه و ا باش بزانه که په رستن پیی ناگوتریت په رستن ئیلا له گه ل ته وحیددا
نه بیت ، ههروه کو چۆن نوێژ پیی ناگوتریت نوێژ ئیلا له گه ل ته هاردهت و
دهستنوێژدا نه بیت.

فَإِذَا دَخَلَ الشُّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ؛ كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ.

جا ئه گهر شیرک چوو ناو په رستنه وه ئه و ا پوچه لی ده کاته وه ، وه کو
(پوچه لکه ره وه ی دهستنوێژ) چۆن ده چیته ناو دهستنوێژه وه – پوچه لی ده کاته وه -

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشُّرْكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ أَفْسَدَهَا، وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ، وَصَارَ صَاحِبُهُ مِنَ
الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ: عَرَفْتَ أَنَّ أَهَمَّ مَا عَلَيْكَ: مَعْرِفَةُ ذَلِكَ؛ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُخَلِّصَكَ مِنْ هَذِهِ
الشَّبَكَةِ، وَهِيَ الشُّرْكَ بِاللَّهِ.

جا ئه گهر زانیت که و ا شیرک تیکه لی په رستن بوو ئه و ا پوچی ده کاته وه
و کاره کان هه لده وه شیینیته وه ، وه خاوه نه که ی ده بیته یه کییک له وانه ی به
هه تا هه تایبی له ئاگردا ده میننه وه ، ئه و ا ئه و کاته ده زانیت که و ا گرنگترین شت
پیویسته له سه رت ناسینیته ی ، بۆ ئه وه ی خوی گهوره له و تۆره رزگارت
بکات ، ئه ویش هاو له ل بریاردانه له گه ل خوادا .

الذي قال الله تعالى فيه: ﴿لَمْ يَنْ لَّهِ أَنْ يَغْفِرْ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

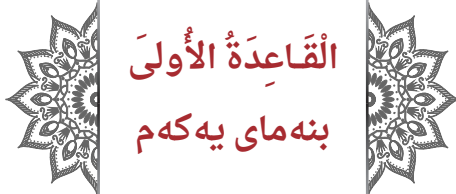
كِبَاءُ﴾ [النساء: ٤٨].

که خوى گه وره ده ربارهى ده فهرمويت : (**إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** (۴۸) النساء) واته : بىگومان هه رگيز خوا له دانانى هاوبه ش بۆى نابوورى و له خوار شيركه وه له هه ر گوناھىك ده بوورى بۆ هه ركه سيك خوى بيه ويئت) .

وَذَلِكَ مَعْرِفَةٌ أَرْبَعٌ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ.

ئەویش بە زانینى چوار بنه ما ده بیئت ، خوى گه وره له کیتابه کهیدا باسى کردووه .

أَنْ تَعْلَمَ: أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؛ مُقِرُّونَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْخَالِقُ الرَّازِقُ، الْمُخْبِي الْمُمِيتُ، الْمُدَبِّرُ لَجَمِيعِ الْأُمُورِ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخُلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ.

بزانيت كهوا ئهو بېباوه پرانهى كه پېغه مبهرى خوا (ﷺ) كوشتارى له گهل كردن دانيان به وه دا دنا كهوا خواى گه وه دروستكار و بهر يوه بهره ، كه چى ئه وه نه يانى هيناىه ناو ئيسلامه وه.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ [يونس: ۳۱].

به لگهش ئهو ئايه ته يه كه خواى گه وه ده فهرمويت : (قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ) (يونس) واته : بلى؛ كى لهم ئاسمان و زهوييه دا رزق و رۆزيتان ده داتى ؟ كييه دروستكهرو خاوهنى ئهو گوئ و چاوانه تان؟ ئهى كييه زيندوو له مردوو ده ردئى ؟ و مردوو له زيندو ده رده كا؟ وه كييه زۆر به وردى بۆ كاروبارى ئهم دونيايه نه خشه ده كيشى ؟ به زووى له وه لامى هه موو ئه مانه دا ده لئىن: هه رخوايه هه موو ئه وانه ده كات بلى: ده سا بۆ له خوا خو ناپاريزن و ناترسن ؟)

القاعدة الثانية بنه ماى دووه

أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ، إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ.

ئەوان دەلێن : ئیমে داوامان لیان نه کردوو و روومان لیان نه کردوو
ئیللا له بهر داواکردنی خۆزیک کردنه وه و شه فاعهت نه بیت .

فَدَلِيلُ الْقُرْبَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ [الزمر: ۳].

به لگه ی خۆ زیک کردنه وه ئەو ئایه تهیه که خوی گه وه ده فره رمویت :
﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾
(الزمر) واته : ئەوانه ی که له باتی خوا چهند دۆس و بتيکیان بۆ خویان
گرتوو، وه به بی هیچ به لگه یه کیش ئەلێن: ئیمه هه ر بۆ ئەوه ئەو بتانه
ده په رستین، که له خوا مان نزیک بکه نه وه ، تکامان بۆ بکه ن لای، که چی
ئه گه ر پیمان بو ترایه: ئە ی کئ ئیوه ی دروست کردوو؟ ئە ی کئ ئاسمانه کان
و زه وی وه دیه ئناوه؟ له وه لامدا ئەلێن: هه ر (الله) یه، ئیتر پیمان ئەو ترا: ئە ی
بۆ چی خوا به تاك و ته نیا ناپه رستن؟ وشه ی (ما نعه دهم..) وه لامیان بو ، جا
با هه ر وابکه ن بیگومان خوا هه ق و ناهه ق جیا ئە کاته وه، برپاری خوی
ده رباره ی ئەو دوو به ره کیه ی نیوانیان ده دات، ئەو کات موسلمانان ئە چنه
به هه شته وه، بی برپا یانیش بۆ دۆزه خ ئە نیردرین دیاره ئەو جو ره که سانه

گومراو سهر لىشىواون ، خۆبهراستى خوايش مروى درۆزن و سپله ريتوين
(ناكا) .

وَدَّلِيلُ الشَّفَاعَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ [يونس: ١٨].

وه بهلگه‌ى شفاعهت ، ئه‌و ئايه‌ته‌يه كه خواى گه‌وره ده‌فهرمويت :
(وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ (١٨) يونس) واته : وه له باتى خوايش چهند شتيكى وا
ده‌پهرستن كه: نه ده‌توانن زيانپه‌رستى پى بگه‌يه‌نن و، نه سوودپه‌رستى پى
به‌خشن ده‌شليين : ئه‌وانه -ده‌يانپه‌رستين- لاي خوا تكارمان ده‌بن، واته: بۇ
ئە‌و مە‌به‌ستە ئيمە ئە‌يانپه‌رستين) .

وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ: شَفَاعَةُ مَنْفِيَّةٍ، وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ.

شە‌فاعەتیش دوو شە‌فاعەتە: شە‌فاعەتیشى نه‌فيكراو و شە‌فاعەتیشى سه‌لمينراو.

فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَّةُ: مَا كَانَتْ تُطْلَبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ.

وه شە‌فاعەتى نه‌فيكراو : بریتییه له‌و شە‌فاعەته‌ی كه له جگه له خوا داوا
ده‌كریت له شتيكدا كه هيچ كه‌سيك توانای له‌سهر نييه جگه له خواى
گه‌وره نه‌بييت .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا بَئِيعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [البقرة: ٢٥٤].

به‌لگه‌ش له‌سهر ئه‌وه ئه‌و ئايه‌ته‌يه كه خواى گه‌وره ده‌فهرمويت : (يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَئِيعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٢٥٤) البقرة) واته : ئه‌ى ئه‌وانه‌ى باوه‌رتان هيناهه!

بىبەخشن ھەندىك لەو مال و سامانەى پىپاندون پىش لە ھاتنى رۇژىك
 ھىچ كرپن و فروشتنىكى تىدا نىيە (تا بەمال خۇتان بىرپنەو) ھەروەك
 ھىچ دۇستىي و تكاو شەفاعەتىك سوودى نابى. و ھەر كافر و بى باوہران
 ناھەقىكارو ستەمكارن، چونكە ھەر ئەوانن بە تەواوى لە سنوور دەرچوون
 و لەخوا ياخى بوون).

وَالشَّفَاعَةُ الْمُثْبَتَةُ: هِيَ الَّتِي تُطْلَبُ مِنَ اللَّهِ.

وہ شەفاعەتى سەلمىنراو : برىتىيە لەو شەفاعەتەى كە لە خوا داوا دەكرىت .

وَالشَّافِعُ مُكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ.

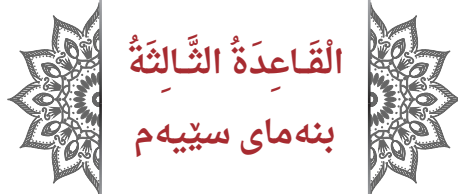
وہ شەفاعەتكار رىزلىگىراوہ بە شەفاعەتە كەى .

وَالْمَشْفُوعُ لَهُ: مَنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلَهُ وَعَمَلَهُ بَعْدَ الْإِذْنِ.

وہ ئەوہى شەفاعەتى بۇ دەكرىت : ئەو كەسەيە كە خواى گەورە لە گفتار
 و كردارى رازىيە و لە پاش ئىزنى خوى .

كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ [البقرة: ۲۵۵].

ھەرۋەكو خواى گەورە دەفەرموئىت : (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 (۲۵۵) البقرة) واتە : كىي بىت- لە رۇژى دوايىدا- بتوانى شەفاعەت بىكات
 لای ئەو، ھەتا ئەوخوى مۆلەتى نەدا؟ ديارە كە ھەتا ئەوخوى مۆلەت نەدات،
 ھىچ كەسىك ناتوانى تىكا بىكات).

أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ظَهَرَ عَلَى أَنَاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ:

پیغه مبهری خوا (ﷺ) له کاتیکیدا له ناوخه لکیکیدا ده رکهوت و رهوانه کرا
که ئه وان جیاواز بوون له په رسته کانیاندا :

مِنْهُمْ: مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ.

تیایاندا هه بوو : خۆر و مانگیان ده په رست

وَمِنْهُمْ: مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ.

وه تیایاندا هه بوو : فریشته ی ده په رست.

وَمِنْهُمْ: مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ.

وه تیایاندا هه بوو : پیغه مبهران و پیاوچا کانیان ده په رست.

وَمِنْهُمْ: مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ.

وه تیایاندا هه بوو : دار و بهردیان ده په رست.

وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَلَمْ يَمُرَّقْ بَيْنَهُمْ.

وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) له گه ل هه موویاندا کوشتاری کردو هیچ
جیاوازیه کی نه کرد له نیوانیاندا .

وَالذِّيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَقَلِّبُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ [الأنفال: ۳۹].

وه به‌لگه‌ش ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وَقَلِّبُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ (۳۹) الانفال) واته : هه‌تا کوفرو شیرک له‌بندی و به‌هه‌تا هه‌تایی کۆتایی دی و دینداری هه‌ر بۆ خوا ده‌بی، ئیوه‌ش ئه‌ی مو‌سلمانان! به‌رده‌وام به‌جه‌نگ بین له‌گه‌لیان)

وَذِيلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ [فصلت: ۳۷].

وه به‌لگه‌ی خۆر و مانگ ، ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۳۷) فصلت) واته : له‌ نیشانه‌کانی تا‌ک و ته‌نیایی خوایه : شه‌وو رۆژو خۆرو مانگ، چونکه هه‌ر یه‌که‌یان به‌چه‌ند به‌رنامه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ و رێک و پێک دامه‌زراون و کاری خۆیان ده‌که‌ن ، ده‌سا ئیوه‌ش نه‌ بۆ خۆر سوژده‌ به‌رن، وه نه‌ بۆ مانگ، چونکه ئه‌وانه هه‌ردوو دروستکراوی خودان و ئه‌وانیش سوژده هه‌ر بۆ ئه‌و ده‌به‌ن ، ئیوه سوژده هه‌ر بۆ ئه‌و خودایه به‌رن ئه‌وانی دروستکردوو ، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی به‌هه‌قیانه‌ت خودا بپه‌رستن).

وَذِيلُ الْمَلَائِكَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ [آل عمران: ۸۰].

وه به‌لگه‌ی فریشته ، ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا (۸۰) آل عمران) واته : فه‌رمان به‌هیچ کامیشتان

نادهن بچن فریشته و پیغه مبه‌ران بکه‌نه‌ خوا و بیانپه‌رستن، خوا چۆن که‌سی ده‌ کاته‌ په‌ یامبه‌ر له‌ ملا و له‌ ولاوه‌ بلیت له‌ گه‌ل خوا دا منیش، وه‌ یان فلانیش په‌رستن

وَدَلِيلُ الْأَنْبِيَاءِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَٰلِمُ الْغُيُوبِ﴾ [المائدة: ١١٦].

وه به‌لگه‌ی پیغه مبه‌ران، ئەو ئایه‌ ته‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌ فره‌مویت: (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَٰلِمُ الْغُيُوبِ (١١٦) المائدة) واته‌: ئەو کاته‌ش وه‌ بیرینه‌ که‌ خوای کارزان له‌ روژی قیامه‌ تدا به‌ عیسی‌ کوری مه‌ریه‌م ده‌لی: ئەری تۆ به‌و خه‌لکه‌ت گوت که‌ له‌ جیاتی خوای تاك و ته‌نیا خۆت و دایکت بکه‌نه‌ دوو خوا؟! عیسی‌ش ده‌لی: خواجه‌! من هه‌میشه‌ تۆ به‌ پاک و خاوین رائه‌ گرم و، هه‌رگیزیش بۆ من ناشی شتیکی ناراست و ناشیاوی وا به‌رامبه‌ر به‌ تۆ بلیم، ئە گه‌ر ئەو قسه‌یه‌م کردبی، بی شک تۆ خۆت ده‌زانی، هه‌رچی له‌ ناخی مندايه‌ تۆ ئەیزانیت، به‌لام من ده‌ر باره‌ی ئەوه‌ی له‌ نه‌فس و زاتی تۆدایه‌ شتیکی ئەو تۆ نازانم، به‌ راستیی ته‌نها هه‌ر خۆتی به‌هه‌موو نادیاره‌ کان زانایت).

وَدَلِيلُ الصَّالِحِينَ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ [النساء: ٥٧].

وه به‌لگه‌ی پیاوچاكان، ئەو ئایه‌ ته‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌ فره‌مویت: (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ

عَذَابُهُ (۵۷) (الاسراء) واته : ئهوانه ی ئهوان دهیانپهرستن و هاناو هاواریان بۆ ده بهن، بۆنموونه: (جووله که بۆ عوزه یر، گاور بۆ عیسا، موشریکه کان بۆ فریشته) خۆشیان ههتا به خواوه نزیکتربن ، هیشتا ههر له هویهك ده گهرین که خۆیان ی زیاتر له پهروهردگار پی نزیك بکه نه وه، ئیتر ئیوه چۆن ئهوانه ده په رستن؟! به ئومیدی رهحمهت و میهره بانی ئه و (پهروهردگار) هن و له تۆله و سزایشی ده ترسن، به لئی خوا په رستی ده بی له نیوان هیواو ترسدا بیت).

وَدَلِيلُ الْأَشْجَارِ وَالْأَحْجَارِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴾
[النجم: ۱۹-۲۰].

وه به لگه ی دار و بهرد ، ئه و ئایه ته یه که خوا ی گه وره ده فره مویت : (**أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ** (۲۰) (النجم) واته : هه والی لات و عوززاو سییه مه که ی تریان (مه نات) م بده نی ئایا کچی خوان ئه ی خوانه ناسان؟! ئه وانه سی بته که بوون له (تائیف و غه تفان و مه ککه) دا ئه په رستران).

وَحَدِيثُ أَبِي وَقَدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حَدَثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ، يَقَالُ لَهَا: ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ؛ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ...» الْحَدِيثُ.

وه فره مووده که ی (ابو واقد الليثي) که ده فره مویت : (له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) ده رچووین بۆ حونه ین ، له کاتی کدا ئیمه تازه له کوفر رزگارمان بوو بوو ، موشریکه کانی داریکیان هه بوو (داری کنار) له به ته نیشته وه ده مانه وه و چه که کانیا ن (تیرو شمشیره کانیا ن) پیدا هه لده واسی به مه بهستی به ره که ت : پییان ده گوت : (ذات أنواط) ، ئیمه ش به ته نیشته دار کناریکه وه رویشتین ، وتمان : ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) (ذات أنواط) یک بۆ ئیمه دیاری بکه ههروه کو چۆن ئهوان (ذات أنواط) یان هیه) فره مووده که .

القَاعِدَةُ الرَّابِعَةُ بنه مای چوارهم

أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شِرْكًا مِنَ الْأَوَّلِينَ؛ لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَّةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شَرُّهُمْ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَّةِ.

موشریکه کانی سهردهمی خۆمان شیرکه کهیان توندتر و خراپتره له موشریکه پیشووه کان ، چونکه موشریکه پیشووه کان له کاتی فهرحانیدا شیرکیان ده کرد و له کاتی تهنگانه دا ئیخلاصیان هه بوو ، به لام موشریکه کانی ئەم سهردهمه ی خۆمان شیرکه کهیان بهرده وامه ، له کاتی تهنگانه و فهرحانیدا.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ [العنكبوت: ٦٥].

وه به لگهش ئەو ئایه تهیه که خوای گه وره ده فهرمویت : (فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ) (٦٥) العنكبوت) واته : له کاتی خویشیی و ئاسایشدا ده بینیی ئەو خه لکه یه بی باوه رن و نکولی قیامهت ده کهن ، که چی کاتی سواری کهشتی ئەبن و ترسی نقوم بوونیان لی دهنیشیت زۆر به کول سهر دانه نیین و ملکه چی و یه کلابوونه وه ی خویان بۆ خوا دهرئه برن و تهنها له و داوا ئە کهن و ، باسی بته کان نامینی ، به لام کاتی رزگاریان ده کاو ده گه نه و شکانی ، دووباره ده چنه وه سهر بیره پووچه له که ی خویان و به هه مان جوړ شه ریک و هاو هل بۆ خوا داده نیین .

وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

والله اعلم وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم